

lona, Editorial Laia, 1982. 212 pàgs. (Textos filosòfics, 16).
Immanuel Kant: *Prolegòmens a tota metafísica futura que vulgui presentar-se com a ciència*. Traducció de Gerar Vilar. Edició a cura de Pere Lluís Font. Barcelona, Editorial Laia, 1982. 236 pàgs. (Textos filosòfics, 17).
G.E. Moore: *Principia Ethica*. Traducció de Núria Roig. Edició a cura de Joaquim Clotet. Barcelona, Editorial Laia, 1982. 332 pàgs. (Textos filosòfics, 15).

Vària

Roland de Candé: *Diccionari de la música*. Barcelona, Edicions 62, 1982. 228 pàgs. il·l. (El Cangur, 68).

Antoni Pedrola i Font: *Materiais, procediments sediments i tècniques pitòriques*. Barcelona, Edicions de la Universitat, 1982. 168 pàgs. + 12 làmines.

Josep Planes i Mundet: *Girona i el grup GE i EG: 1922-1931: ferment popular*. Girona, Saga, 1982. 102 pàgs. il·l. (Saga).

Ramon Serrat. Terrassa, Ajuntament, 1982. 16 pàgs. il·l. (Homenatges, 3).

Jaume S. Sabartés: *Barja, cara i creu. El F.C. Barcelona, sota el franquisme (1939-1975)*. Barcelona, Editorial Laia, 1982. 140 pàgs. il·l.

Antoni Tàpies: *La realitat com a art*. Barcelona, Editorial Laertes, 1982. 224 pàgs. (Els llibres del Glauco, 7).

Joan Vila-Grau i Francesc Rodón: *Els vitrallers de la Barcelona modernista*. Pròleg de Joan Ainaud i de Lasarte. Barcelona, Edicions Polígrafa, 1982. 198 pàgs. il·l.

Andreu Vilasís: *L'art d'esmaltar*. Barcelona, Edicions Sirocco, 1982. 174 pàgs. il·l.

Xavier Fàbregas: *De la cuina al menjador. Il·lustracions de Carme Sanglas*. Barcelona, Edicions de la Magrana, 1982. 186 pàgs. (Pel i Ploma, 3).

Les 30 millors receptes d'aus de l'avia. Recopilades per Georgina Regàs. Il·lustrades per Joan Selva. Barcelona, Edicions Aguari, 1982. 66 pàgs.

D. i G. Hessayon: *L'expert en plantes d'interior*. Traducció de

Maria Teresa Orfila. Barcelona, Editorial Blume, 1982. 128 pàgs. Il·l.

Commemoració de la Renaixença. En ocasió del 150è aniversari de l'Oda a la Pàtria d'Aribau (1833-1983). Barcelona, Fundació Jaume I, 1982. 118 pàgs. il·l. (Nadala de la Fundació Jaume I).

Armand de Fluvià: *Diccionari general d'heràldica. Glossari anglès, castellà, francès, italià*. Pròleg de Marti de Riquer.

Barcelona, Edhasa, 1982. 244 pàgs.

El llenguatge de les flors. Il·lustracions de Kate Greenaway. Traducció: Rita Schwitzer. Barcelona, Edicions Elfos, 1982. 64 pàgs.

M.M. i B.

(l'opinió)

Consideracions sobre la línia editorial de (ciència)

Sóc catòlic, català i amant de la ciència, i em dol profundament quan hi ha qui vol fer incompatibles algunes d'aquestes meves arrelades conviccions.

De fer incompatibles les dues últimes ja en tenen cura des de Madrid, però dol molt més quan una revista tan valuosa per a la nostra cultura com és (ciència) treu editorials i opinions (respectables però no científiques) que contraposen les dues últimes amb la primera.

Sóc el primer a condemnar l'actitud de l'Església davant de fets com els casos Galileu i Darwin, en els quals no va saber mantenir el seu lloc de religió. Cal però fer una separació entre una actitud d'una jerarquia curta de mires en uns moments concrets i el que és la creença íntima en una realitat no material.

És necessari moltes vegades parlar d'aquests casos (i d'altres), però llavors s'ha de fer amb dates, noms i cognoms dels inquisidors i sense fer extensiva la responsabilitat a tots els creients.

L'humanisme catòlic és molt més profund que el de la mirada cànvida de Carl Sagan (el qual sigui dit de passada fa afirmacions i actes de fe sobre qüestions per a les quals la ciència ni tan sols té dissenyats experiments adequats), i dic això sense treure-li ni una mica del seu valor divulgatiu, del qual estem tan necessitats, com ho ha demostrat l'acceptació de la sèrie televisiva.

Però no crec que hi hagi una doctrina on el valor a la vida humana i el respecte a la persona s'hagin volgut fonamentar tan a fons,

malgrat les moltes violacions que al llarg de quasi 2000 anys hi ha hagut per part de catòlics puritans i fanàtics.

Els termes de vida humana o de persona poden ser metafísics com ho són el de dret humà i el de llibertat sense que això li resti cap valor, sinó que tot el que es diu és que no hi ha cap instrument científic que els pugui detectar, la qual cosa és òbvia per a qualsevol científic (i en aquest sentit, qui serà tan dogmàtic per assegurar que no té cap dubte raonable sobre la vida humana del fetus?).

El que vull dir amb tot això és que estem molt lluny (molt, per desgràcia) d'una ètica científica i que sempre ens movem en el camp de les creences i si bé com diu Jesús Mosterín hi ha creences més raonables que altres, no per això deixen de ser creences.

Acabo aquí la meua queixa, sobre la qual m'agradaria explicar-me llargament però ara voldria ser positiu i fer-li alguns suggeriments.

He notat que la secció de jocs i entreteniments científics no ha assolit encara una estabilitat en la revista, quan em penso que podria ser una de les més fecundes per a l'estimulació de la recerca en l'escola.

Un primer pas podria ser un curs divulgatiu sobre algun llenguatge d'ordinador (BASIC, LOGO, FORTH, PASCAL), donat el continu augment en la venda d'aquest instrument, i alguns d'ells molt assequibles i que no ho seran aviat.

Es podria també publicar programes ja fets i comentats per dife-

rents càlculs astronòmics, experiments de simulació estadística, càlcul de probabilitats en genètica, resolució de jocs matemàtics, etc. aportant noves formes d'ús del molt-pertit ordinador que no siguin els jocs de "marcianus" i "comecocos".

I seguint en la línia de la revista "Science et Vie" i, a un altre nivell, "Scientific American", es podria també explicar la realització d'elementals instruments científics com ara un petit rellotge de sol, un mesmador de la declinació solar, un destil·lador d'aigua de mar amb el sol, es poden també fer circuits electrònics d'extrema simplicitat i a un cost mínim.

I igualment, es poden dissenyar experiments de biologia fent recomanacions sobre preparacions microscòpiques (que serien molt útils en les escoles), com el reconeixement de pol·len o fibres vegetals, a més a més dels experiments ja tradicionals i dels de camp. També experiments bàsics però poc usuals o curiosos de química i física podrien ser útils.

Crec que una secció així podria donar entrada a la revista a les escoles, fent-la útil alhora que amena.

No vull, Sr. Director, extendrem més, sols desitjar, com a subscriptor, que la revista assolixi el nivell d'objectivitat científica que tots volem per a una revista catalana de ciència i tecnologia i que ningú no si pugui sentir exclòs per motius d'ideologia o creença.

Xavier Vives i Sabaté

(Igualada)